

Dispoziitivul

Articolul 5 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme dintr-un stat membru care permite ca termenul de prescripție a acțiunii consumatorului să aibă o durată mai scurtă de doi ani de la livrarea bunului atunci când statul membru în cauză a utilizat posibilitatea oferită de a doua dintre dispozițiile menționate ale acestei directive și când vânzătorul și consumatorul au convenit un termen de răspundere a vânzătorului mai scurt de doi ani, și anume de un an, pentru bunul de ocazie respectiv.

⁽¹⁾ JO C 191, 30.5.2016

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 13 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – „Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Cauza C-151/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva 2003/96/CE — Impozitarea produselor energetice și a electricității — Articolul 14 alineatul (1) litera (c) — Scutirea produselor energetice utilizate drept combustibil pentru navigația pe apele Uniunii Europene și pentru producerea de electricitate la bordul ambarcațiunilor — Combustibil utilizat de o navă pentru a naviga din locul în care a fost construită până într-un port din alt stat membru pentru a prelua de acolo prima sa încărcătură comercială]

(2017/C 293/10)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Recurentă: „Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB

Intimat: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Dispoziitivul

- 1) Articolul 14 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității trebuie interpretat în sensul că scutirea prevăzută la această dispoziție este aplicabilă combustibilului utilizat pentru a asigura navigația unei nave, fără încărcătură, dintr-un port al unui stat membru, în speță cel în care a fost construită nava, într-un port din alt stat membru, pentru a încărca de acolo mărfuri ce trebuie transportate ulterior într-un port dintr-un al treilea stat membru.
- 2) Articolul 14 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/96 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, care exclude aplicarea scutirii prevăzute la această dispoziție pentru motivul că aprovizionarea cu produse energetice a unei nave a fost efectuată fără respectarea cerințelor de formă prevăzute de această reglementare, deși aprovizionarea în cauză este conformă ansamblului condițiilor de aplicare prevăzute de respectiva dispoziție.

⁽¹⁾ JO C 191, 30.5.2016.